

Posudek oponenta bakalářské práce

Estetické kritérium morálky jako propojení percepce a uvažování o lidském jednání v kontextu antropologie morálky (Leonard Zucconi)

Výjimečná a skvěle napsaná absolventská práce Leonarda Zucconih je tematicky a vlastně i „genologicky“ originálním a inovativním textem, který se od „tradičních“ absolventských prací obhajovaných v rámci studijního programu Etnologie a kulturní antropologie poměrně radikálně odlišuje – nejde totiž ani o „klasickou“ etnografii, dokonce ani o odborný text pohybující se v disciplinárním poli „tradičních“ etnologických a antropologických věd, ale o promyšlené pojednání v oblasti antropologie morálky, která se – v duchu současných proměn antropologického bádání – pohybuje směrem k filozofickým a estetickým zkoumáním, popřípadě tomu, jak byla (a do jisté míry stále je) chápána antropologie v rámci takzvané „wolfovské“ (či později „sokolovské“ a „pincovské“) velice široce chápané interdisciplinární obecné antropologie, pěstované (zejména) na Fakultě humanitních studií Univerzity Karlovy.

Hodnocená práce je zcela v duchu této tradice silně filozofující a silně směřující k co nejobecnějším až „antropologicky univerzálním“ závěrům; využívané texty a data (či spíše „příklady“) tedy proto čerpá takřka výhradně (nemnohou výjimku tvoří např. Robbins) ze západního filozofického, vědeckého a uměleckého kánonu. Na mysl tak může vyvstat otázka či kritika, kde se v textu vyskytuje ten Druhý, tedy reflexe zkušenosti radikálně odlišné od té západní, která tvoří od počátků antropologického bádání jeho konceptuální komparativní základ, na základě kterého jsou obecné závěry dominantně vytvářeny? Antropologický badatel „klasického“ typu by pak mohl hodnocenou práci snadno nařknout z „největšího hříchu antropologa“, tedy absence kulturního relativismu, či dokonce (!) etnocentrismu či europocentrismu. Takováto kritika by mohla být za určitých okolností relevantní, ale dle mého mínění by se zcela mýjela s celkovým konceptem práce, která je skvěle koncipovaná a napsaná – a která, respektive její autor, je zcela nepochybně schopna/schopen zaujetí rozličných badatelských perspektiv (jak např. dokazuje jeho zamyšlení nad vlastní hodnotovou pozicionalitou).

Podobně jako hodnocená práce je vlastně i tento můj posudek částečně „mimo žánr“ – neobsahuje vlastně téměř žádné konkrétní připomínky či podněty (tuto roli poněkud netradičně zastává naopak posudek vedoucího práce); jsem ale toho mínění, že v případě skvělého a erudovaného textu Leonarda Zucconih, který se svojí kvalitou přibližuje spíše práci diplomové, to není rozhodně třeba. Posuzovanou práci *doporučuji k obhajobě* s navrženým hodnocením *výborně*.

doc. PhDr. Petr Janeček, Ph.D.

30. 8. 2024